

πὸν τὴν μεγάλην τοῦ τύπου λειτουργίαν ἐπετέλεσαν ἐν τῇ ἀναγεννωμένη Ἑλλάδι μετ' ἐξόχου ἐπιτυχίας οἱ Φιλήμονες ἐπὶ Ὁθωνος καὶ Γεωργίου, συνδέσαντες τὸ ὄνομά των μετ' ὅλων τῶν σπουδαίων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς των, καὶ ἐπιδράσαντες διὰ τῆς γραφίδος των ἐπ' αὐτῶν πολλάκις πολὺ πλεότερον ἢ ὅσον ἐπέδρασαν ἄλλοι διανύσαντες ἐπιδεικτικὰ στάδια.

Ὁ Τιμολέων Φιλήμων ἐγένετο διδάκτωρ τῆς νομικῆς μὲ βαθμὸν ἄριστα τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου τὸ 1854, ἄγων μάλιστα τὸ εἰκοστὸν πῆς ἡλικίας ἔτος. Συνδυάζων φυσικὴν χάριν καὶ καλλονὴν μετ' εὐφυΐας καὶ κομψότητος τρόπων, ἐγένετο παρ' ὅλους περιζήτητος ἐν τῷ τότε τῶν ἀποκλειστικῶν ἀριστοκρατικῶν κύκλῳ τῆς πρωτεύουσας, διετήρησε δὲ πάντοτε ἐγκαρδίους φιλικὰς σχέσεις καὶ μεταξύ ἐκείνων, ὧν τὰ πολιτικὰ συστήματα ἐκλόνισε καὶ ἐνίστο ἀνέτρεφεν. Τοῦ «Αἰῶνος» τὴν διεύθυνσιν ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ 1856, ἀποχωρήσας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Δὲν εἶνε διεξαιτίας εὐλογίαν νὰ κἀμῃ τις ἀμερολήπτως τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ δημοσιογραφικοῦ καὶ ἐπομένως τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος, ὅστις ἦτο καὶ ἔμεινε πρὸ πάντων δημοσιογράφος. Εἰς τὸ ἐναγώνιον τοῦτο στάδιον, ὅπερ ἀπὸ τεσσαρκατονταετίας σχεδὸν διανύει, ὑμνήθη καὶ ἐπηνέθη πολλάκις παρ' ἡμεδαπῶν καὶ παρὰ ξένων, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμήθη καὶ περιύβρισθη σκληρότατα παρὰ τῶν ἐναντίων. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε, ὅτι διεκρίθη πάντοτε δι' ἱκανότητος ἀληθῶς ἐξόχου, διὰ παιδείας εὐρυτάτης, καὶ δι' εἰλικρινοῦς ζήλου ὑπὲρ τοῦ κοινῶς καλοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν μεγάλων τῆς πατρίδος συμφερόντων. Ἐάν ποτε ἔσφαλεν, ἐπλανήθη ὡς πᾶς ἀνὴρ ἀγωνιζόμενος ἐν τῇ πολιτικῇ κοίτῳ.

Τὸ 1859 καταδικάσθη ὁ Τιμολέων Φιλήμων ἐπὶ προσβολῇ κατὰ τοῦ βασιλέως Ὁθωνος διὰ τοῦ «Αἰῶνος» εἰς τρίμηνον φυλάκισιν. Τὸ 1863 μετέβη εἰς Κοπενχάγην ὡς ἀκόλουθος τῆς σταλείσης πρεσβείας τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, ὅπως προσφέρῃ τὸ στέμμα τῷ Γεωργίῳ, εἰ ἐστρεφε δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐκπληρῶν παρ' αὐτῷ καθήκοντα προσωρινοῦ γραμματέως. Ἐπὶ τινι καιρὸν διετέλεσε γραμματεὺς καὶ παρὰ τῷ κόμητι Σπόνεκ. Τὸ 1867 ἀπεχώρησε τῆς υπηρεσίας ταύτης καὶ ἐξετέθη ὡς ὑποψήριος βουλευτῆς Ἀττικῆς, ἀπέτυχε δέ. Τὸ 1868 ἐξελέγη βουλευτῆς ἐξ Ἀττικῆς καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς. Ἀπέτυχε κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1869, ἐξελέγη ὅμως τὸ 1874 διὰ κυλοσιαίας πλειονοψηφίας, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ ἤκουσθη. Μετ' ὀλίγον διαλυθείσης τῆς βουλῆς ἐξελέγη βουλευτῆς τὸ 1875 κατὰ τὴν 7ην Σύνοδον, διαρκέσασαν μέχρι τοῦ 1879, καὶ κατὰ τὴν 8ην Σύνοδον μέχρι τοῦ 1884. Ἀπέτυχε εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἐκλογὰς. Ἐν ἔτει 1875 διετέλεσεν εἰς τῶν εἰσγγαλείων τῆς Βουλῆς, τῶν υπογραφόντων τὴν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ Βούλγαρη κατηγορίαν ἐνώπιον τοῦ εἰδικῶ δ. καστηρίου. Ἀπὸ τοῦ 1874 μέχρι τοῦ 1887 διετέλεσεν ἑσπας τοῦ βουλευτηρίου. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, ἥν παρέλαβεν ἀριθμοῦσαν μάλιστα 5,000 τόμους, ὑπερέβη τοὺς 120,000 ἐντὸς τοῦ ὀλιγοχρονίου τούτου διαστήματος τῆς ἐφορίας του. Ὡς πρὸς τὴν βιβλιοθήκην τῆς βουλῆς ἀνέπτυξεν εἰς πλουτισμὸν καὶ ὀργάνωσιν αὐτῆς ἱκανότητα εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἀληθῶς ἐκτακτον, ἥς σπανιώτατα παραδείγματα ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὰς μᾶλλον πολιτισμένας κοινωνίας, καὶ ἥς ἐν καὶ μόνον ἐφάμιλλον παράδειγμα ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι τὸ τῆς δημιουργίας τῆς Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης ὑπὸ τοῦ γεροῦσιαστοῦ Τυπάλδου. Καὶ ἐγγώριοι καὶ ξένοι ἀπένημαν τῷ Φιλήμονι ἐπὶ τούτοις τὸν δ. καιὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ταπεινὴ πολιτικὴ ἐκδίκησις ἀπέβαλεν αὐτὸν πέραν τῆς θέσεως ταύτης.

Ὁ Φιλήμων ἐξελέγη τὸ 1874 πρῶτος δημοτικὸς σύμβουλος Ἀθηναίων, ἔκτοτε δὲ ἐπὶ τέσσαρας περιόδους ἐξελέγετο διαρκῶς σύμβουλος καὶ ἐφέτος πάλιν ἐξελέγη πρῶτος. Ἀπὸ τοῦ 1878 μέχρι τοῦ 1887 διετέλεσε πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἐψηφίσθη δὲ καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἀποτυχὼν δι' ὀλίγων ψήφων. Διετέλεσε πρόεδρος τῆς ἐθνολογικῆς καὶ ἱστορικῆς εταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 1887, γραμματεὺς δὲ τοῦ μουσικοῦ καὶ δραματικοῦ Συλλόγου ἐπὶ δεκαστίαν καὶ ἐπέκειν α. Εἶνε δὲ ἄξιον σημειώσεως, ὅτι ὁ Φιλήμων δὲν ἔλαβέ ποτε ἀξίωμα διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἀλλ' ἀείποτε δι' ἐκλογῆς.

Ἀλλὰ τὸ κυριώτατον ἔργον τοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος, ἡ ἀληθὴς αὐτοῦ ὁράσις ὑπῆρξε πάντοτε ἡ δημοσιογραφία. Ὡς δημοσιογράφος, δύναται ἴσως ν' ἀναγραφῇ ὁ πολυγραφώτατος ἐκ τῶν συγγραφέων τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ. Ἐπραγματεύθη οὐ μόνον πολιτικά, ἀλλὰ παντοῖα κοινωνικά θέματα, ὅχι μετ' ἐπιπολαιότητος, ἀλλὰ μάλιστα μετ' ὑπερβαλοῦσης εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς δημοσιότητος λεπτομερείας. Ἀνεδείχθη δὲ πάντοτε ἐν τῷ «Αἰῶνι», φιλελεύθερος καὶ φιλάνθρωπος, καὶ πρὸ πάντων π. λυμαθέστατος. Δὲν κρινόμενος ἤδη αὐτὸν ἀναλυτικώτερον ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν στάδιον του, διότι τοιαύτη ἀνάλυσις ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰ στενὰ ὅρια τῆς παρούσης βιογρα-

φικῆς σημειώσεως. Ἄλλως ὁ κ. Φιλήμων κρίνεται ἰδίως τὴν στιγμὴν ταύτην λίαν ἀντιθέτως παρὰ ἐνθέρμων φίλων πολιτικῶν καὶ παρὰ φανατικῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, ὅτι ἡ παρούσα δημοκρατικὴ ὑποψήφισις τοῦ ἐνέχει σπουδαίαν πολιτικὴν ἔννοιαν ἐκτάκτως ἐξάπτουσαν τὰ πολιτικὰ πάθη. Ἡ κατικία αὐτοῦ ἡ ἐπὶ ἡμῶν αἰῶνα ὑπάρξασα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σπουδαίον πολιτικὸν κέντρον, συχναζόμενον ὑπὸ ἡμεδαπῶν καὶ ὑπὸ ξένων, εἶνε αὐτῆς τὸ συνεντευκτήριον πολιτικῆς ἐνεργείας ὑψίστου ἐνδιαφέροντος.

Ἡ οἰκιακὴ ἐστία τοῦ Φιλήμονος ἐκοσμήθη ἀνέκαθεν ὑπὸ δεσπονίων διακεκριμένων, μεγάλως πάντοτε ὑπὸ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐκτιμηθεισῶν, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Αἱ μουσαι ἡδύνησαν τὴν οἰκογένειαν ταύτην. Ὁ Τιμολέων Φιλήμων, ἐραστὴς ἐνθουσιώδης τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, κατήρτισε μίαν τῶν καλλίστων συλλογῶν τῆς πιλοπλαστικῆς τέχνης τῶν ἀρχαίων, κειμένην ἤδη ἐν ἐνὶ τῶν μουσείων τῆς πρωτεύουσας. Καθεκίστην σχεδὸν ἐπισκέπτεται τὴν Ἀκρόπολιν, ὡσεὶ προσφέρων ἐκεῖ καθημερινὴν λατρείαν εἰς τὸ ἀπόλυτον κέλλος. Χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ ἀξιοσημείωτον εἶνε ἄλλως, ὅτι δημοκρατικῶς ὦν κατὰ θεωρίαν, εἶνε πράγματι τρισπλίεπτος ἀριστοκράτης ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν κλίσεων αὐτοῦ, οὐδεὶς δὲ ἄλλος παρ' ἡμῶν ὅσον αὐτὸς ἐν τῷ «Αἰῶνι» ἔγραψε τόσον γλαφυρῶς ὑπὲρ τοῦ ἰδανικοῦ τύπου τῆς βασιλείας καὶ ὑπὲρ τῶν ἱστορικῶν ἡμῶν οἰκογενειῶν.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἦσαν ἀληθῶς ἀττικαί. Τὸ θάλαρος τοῦ ἡλίου ἐξήρανε ὀλίγον τὴν παρὰ χθεῖσαν ἐκ τῶν βροχῶν λάσπην καὶ πολὺ — ὡς φαίνεται ἐκ τῶν συζητήσεων — τὰς κεφαλὰς τῶν πατέρων τοῦ Ἑθνους, οἵτινες, ἐκ τῆς ἀρξαμένης λίμης, δύναται τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι πολὺ ὀλίγον φέρονται πρὸς τὸ Ἑθνὸς πατρικῶς Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ εὐεργετήματος τούτου αἱ εὐήλιοι ἡμέραι καὶ εὐχάριστοι νύκτες διευκαλύνουσι τὰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας τῶν κομπιτάτων, ἄτινα, ἐγγράφη, ὅτι ἐγκλείουσι πολλὴν ζωὴν, ἐν ἀλλαις λέξεσιν, ὅτι εἶνε κατ' ἐξοχὴν ζωοδόχα.

✱

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Μετὰ τὴν μελέτην τῶν πινάκων ὁ κ. Δηλιγιάννης ἠγόρευσεν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας καὶ εἶπε πλείστα ὅσα περὶ τοῦ περισσεύματος, πρὸς δὲ ἀνέφερε καὶ τὴν παρὰβολὴν τοῦ ἁλατος. Ἐν τούτοις καὶ μετὰ τοῦτο ὁ λόγος τοῦ ἐκρίθη... ἀνάλατος.

✱

Κατὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἠνωμένων ἀφεικτικῶς θὰ ἔχωμεν ἑλλειμμα τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἐκατομμυρίων, ἐνῶ κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν θὰ ἔχωμεν περίσσειμα. Ἀγνοεῖ τις ποῖον νὰ πιστεύσῃ! Ὁ κ. Μυριανθούσης ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν του, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια παραδέχεται ἀδιστακτικῶς, ὅτι θὰ ἔχωμεν ἰσοζύγιον.

✱

Τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν ἐγένοντο μέλημα παντὸς πολίτου Ἑλλήνος ἰδοὺ ἐκ Νεαπόλεως ἀποστέλλεται πρὸς τὴν Βουλὴν ὑπόμνημα ὑπὸ τοῦ κ. Καλίστη, δι' οὗ διδάσκεται ἡ μέθοδος πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἀπειλουμένου οἰκονομικοῦ κινδύνου. Κατὰ τοὺς εἰδόμενους ἡ προτεινομένη μέθοδος δὲν εἶνε ἡ καλλίστη.

✱

Ἐμαθόμεν καὶ σὺς τὸ βεβαιούμεν ἐνὸρκως, ὅτι τὸ εἰ-

σημένον υπόμνημα ἐκ ταχυδρομικῆς ἀδελφείας ἀπεστάλη εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνῶ ἀπηυθύνετο εἰς τὸ Δρομοκαίτειον Φρενοκομεῖον. Ἀλλὰ μήπως οἱ ἀποστείλαντες νομίζουν, ὅτι μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης οὐδεμία ὑπάρχει διαφορὰ;

✱

Πανταχοῦ ἡ ἀπομίμησης! Εὐθὺς ὡς ἡ Καθημερινὴ ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον Γερπὶνὰ διαφόρους γρίφους καὶ αἰνίγματα, ἀμέσως ἡ Πρωτὰ ἐδημοσίευσεν τὸν λόγον τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἡ Ἐπιθεώρησις διάφορα οἰκονομολογικὰ ἄρθρα.

✱

Κυριεῦον ζήτημα τῆς ἡμέρας ἀπειλεῖ νὰ καταστῇ ἡ περὶ χόρτου ἔρις μεταξὺ τῶν σοβαρῶν συναδέλφων καὶ τῶν βουλευτῶν κκ. Τζάνε καὶ Σάκκη. Ὁ κ. Τζάνε ἀγορεύων ἐδήλωσεν, ὅτι ἐὰν ζητῇ τὴν ταχεῖαν ἐπιψήφισίν του, πράττει τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἐνοχλούντων αὐτὸν δημοσιογράφων. Ὅπως δὲ ποτε τὸ ζήτημα κινδυνεύει νὰ λάβῃ διαστάσεις, οἱ δὲ σοβαροὶ ἡμῶν συνάδελφοι, νομίζομεν, ὅτι δὲν ἔπρεζαν κελῶς ἀνκμιχθέντες εἰς ξένον ἀχυρῶνα.

✱

Διάλογος :

— Διατί τάχα νὰ γείνη τόσος πολὺς λόγος εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὸ ἔλλειμμα;

— Ἀπλούστατον· διότι μέσα εἰς τὴν λέξιν ἔλλειμμα ὑπάρχει αὐτοῦσις ἡ λέξις λίμα.

✱

Ἐπὶ τέλους ἀνεκκλύφθησαν καὶ τὰ νομίσματα.

Εὐρέθησαν ἀποσπλέντα εἰς Κρήτην πρὸς παραλαβὴν κάποιου κυρίου Βυζαστραάκη, ὅστις βεβαίως θὰ προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν τούτην διὰ νὰ συνδέσῃ στενώτερον τὴν μητέρα Ἑλλάδα μετὰ τῆς θυγατρὸς Κρήτης.

✱

Ἡ κλοπὴ ὅμως αὕτη δεικνύει καὶ τὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ ζῶμεν. Τὰ ἀρχαῖα νομίσματα νὰ κλέπτονται ἀπὸ βυζαστραάκια! Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ κλοπὴ, ἣν ἔκαμεν ὁ Ἑρμῆς εὐρισκόμενος ἔτι ἐν τῷ λίκνῳ.

✱

Τὰ τηλεγραφικὰ πρακτορεῖα ἔπρυσαν νὰ μᾶς διαβιβάσωσιν εἰδήσεις περὶ τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας. Φαίνεται, ὅτι εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸν Καρχήον.

Ἄξιος

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΙΟΝΙ

Τὸ πρῶτο χιόνι πέρα 'στὰ βουνὰ
Ἀσπρίζει 'σὰν πυκνὰ σπαρμένο ρύζι,
Βορρεῖας φυσᾷ καθέννας ἀρχινᾷ
Νὰ τουρτουρίζῃ.

Τὰ χρωπὰ πουλιὰ δὲν κελαῖδουν,
Οἱ μενεξέδες φτάνουν λίγοι λίγοι,
Καὶ μὲ κοτσέρτα ὁ φίλος Φερίδου
Τῇ σάλ' ἀνοίγει.

Κ' ἡ νηαὶς τῶν Ἀθηνῶν ἡ πεταχταῖς,
Τοῦ κόσμου κάθε κόρη καὶ κυρία
Τὰ δέχονται μ' ἀγκάλαις ἀνοιχταῖς
Χιόνια καὶ κρύα.

Καὶ 'σὰ γοργὸ πουλὶ ταῖς φεύγει ὁ νοῦς
Ἀπὸ τὸ μυρισμένο καλοκαίρι,
Ἀπὸ τοὺς μακρυσμένους οὐρανούς,
Τὰ ξένα μέρη.

Κι' ἀπ' τοῦ Φαλήρου τὴν ἀκρογιαλιὰ
Κι' ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ καὶ τὰ ταξείδια
Κι' ἀπ' τὰ φορέματά των τὰ παληὰ
Καὶ τὰ στολίδια.

Καὶ τίποτ' ἀπὸ 'κεῖνα δὲν ποθοῦν,
Ξεχνοῦν μέραις μ' ἀνθούς, καὶ βράδια μ' ἄστρα,
Καὶ συμμαζώνονται νὰ ζεσταθοῦν
Μπρὸς 'στὴ θερμάστρα.

Κ' ἐμπρὸς των, νά! περνοῦν ὄνειρευταῖς
Ὀλόφωταις καὶ πλουτισμέναις σάλαις
Κι' ὀλονυχταῖς... χαραὶς ποῦ 'σὰν αὐταῖς
Δὲν γίνοντ' ἄλλαις.

Καὶ νέοι καθὼς πρέπει, ζωηροί,
Μὲ πόδι' ἀκούραστα καὶ φτερωμένα,
Κι' ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὴν αὐγὴ χοροί,
Χοροὶ ὀλοένα.

Μικρὰ διαμαντικά—πῶχουν τρανοὺς
λογαριασμούς—βελοῦδο καὶ μετὰξι
Κι' ὀλόλευκα φορέματα... κι' ὁ νοῦς
Πάει νὰ πετάξῃ.

Κ' ἐμπρὸς σὲ τέτοιους στοχασμούς γλυκοὺς
Κάθε κυρία λιγώνειται καὶ πέφτει,
"Ἡ... τρέχει καὶ κυττάζεται—τ' ἀκοῦς;
Μπρὸς 'στὸν καθρέφτη.

Γιὰ τοῦτο πάντα, σήμερ κ' ἐχτὲς
Κι' αὐριο, κάθε κόρη καὶ κυρία
Θὰ τὰ δεχθοῦν μ' ἀγκάλαις ἀνοιχταῖς
Χιόνια καὶ κρύα.

Χώρα Μυράμωχης